

Закон України

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України
щодо вдосконалення правової охорони географічних зазначень

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У статті 160 Господарського кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 18-22, ст. 144):

1) частину другу викласти в такій редакції:

«2. Умови використання географічного зазначення у сфері господарювання визначаються законом»;

2) частину третю виключити.

2. Частину першу статті 502 Цивільного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 40-44, ст. 356) викласти в такій редакції:

«1. Суб'єктами права інтелектуальної власності на географічне зазначення є виробники товарів, об'єднання виробників, інші особи, визначені законом».

3. У Законі України «Про охорону прав на зазначення походження товарів» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 32, ст. 267 із наступними змінами):

1) назву та преамбулу викласти в такій редакції:

«Про правову охорону географічних зазначень»

Цей Закон визначає засади правової охорони географічних зазначень в Україні та регулює відносини, що виникають у зв'язку з їх реєстрацією, використанням та захистом.

Особливості підготовки до реєстрації, використання та захисту географічних зазначень щодо сільськогосподарської продукції (сільськогосподарських товарів), харчових продуктів, вин, ароматизованих винних продуктів, спиртних напоїв, а також контролю щодо таких географічних зазначень визначаються іншими законами»;

2) статті 1 і 2 викласти в такій редакції:

«Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

1) Апеляційна палата — колегіальний орган Установи для розгляду заперечень проти рішень Установи щодо набуття прав на об'єкти інтелектуальної власності та інших питань, віднесених до її компетенції цим Законом;

2) Бюлетень — офіційний електронний бюлетень Установи;

3) географічне зазначення — найменування місця, що ідентифікує товар, який походить з певного географічного місця та має особливу якість, репутацію чи інші характеристики, зумовлені головним чином цим географічним місцем походження, і хоча б один з етапів виробництва якого (виготовлення (видобування) та/або переробка, та/або приготування) здійснюється на визначеній географічній території;

4) географічне місце — будь-який географічний об'єкт з офіційно визначеними межами, зокрема: країна, регіон як частина країни, населений пункт, місцевість тощо;

5) державна система правової охорони інтелектуальної власності — Установа і сукупність експертних, наукових, освітніх, інформаційних та інших відповідної спеціалізації державних закладів, що належать до сфери управління Установи;

6) заклад експертизи — уповноважений Установою державний заклад (підприємство, організація) для розгляду і проведення експертизи заявок;

7) заявка — сукупність документів, необхідних для реєстрації географічного зазначення;

8) заявник — особа або об'єднання осіб, які подали заявку;

9) назва місця походження товару — вид географічного зазначення, який означає найменування, що ідентифікує товар, який походить з певного географічного місця та який має особливі якості або властивості, виключно або головним чином зумовлені конкретним географічним середовищем з притаманними йому природними і людськими факторами, і всі етапи виробництва якого (виготовлення (видобування) та/або переробка, та/або приготування) здійснюються на визначеній географічній території;

10) назва, що стала видовою, — назва товару, яка хоч і є назвою географічного місця, в якому спочатку товар цього виду вироблявся та/або перероблявся, але перетворилася в Україні на загальноживану назву певного виду товару безвідносно до конкретного місця його походження, включаючи похідні від такої назви;

11) особа — фізична або юридична особа;

12) реєстрація — державна реєстрація географічного зазначення;

13) Реєстр — Державний реєстр України географічних зазначень, який ведеться в електронній формі;

14) специфікація товару — сукупність відомостей про товар, щодо якого використовується географічне зазначення;

15) спеціально уповноважений орган — визначений Кабінетом Міністрів України центральний орган виконавчої влади, наділений повноваженнями щодо погодження специфікації товару і змін до неї та щодо контролю особливих якостей чи інших характеристик товарів, щодо яких використовуються географічні зазначення, а також щодо визначення меж географічних місць, з якими пов'язані ці особливі якості чи інші характеристики, та виробників зазначених товарів у межах цих географічних місць;

16) Установа — центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

Стаття 2. Законодавство України про правову охорону географічних зазначень

Законодавство України про правову охорону географічних зазначень складається із цього Закону, законів України «Про захист від недобросовісної конкуренції», «Про охорону прав на торговельні марки», «Про захист прав споживачів», «Про рекламу», законів, що регулюють підготовку до реєстрації, використання та захист географічних зазначень щодо сільськогосподарської продукції (сільськогосподарських товарів), харчових продуктів, вин, ароматизованих винних продуктів, спиртних напоїв, а також контроль щодо таких географічних зазначень, та інших нормативно-правових актів»;

3) у статті 3:

у назві слова «охорони прав на» замінити словами «правової охорони»;

у частині першій:

в абзаці першому слова «охорони прав на» замінити словами «правової охорони»;

абзац третій викласти в такій редакції:

«здійснює державну реєстрацію географічних зазначень»;

4) статті 5-7 викласти в такій редакції:

«Стаття 5. Права та обов'язки іноземних та інших осіб

1. Іноземні особи та особи без громадянства мають рівні з особами України права та обов'язки, передбачені цим Законом, відповідно до міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. Іноземні та інші особи, що мають місце постійного проживання чи постійне місцезнаходження поза межами України, у відносинах з Установою реалізують свої права шляхом безпосереднього звернення до Установи або через представників у справах інтелектуальної власності (патентних повірених), зареєстрованих згідно з положенням, яке затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності.

Стаття 6. Надання правової охорони географічним зазначенням

1. Цим Законом правова охорона географічним зазначенням надається на підставі їх реєстрації у встановленому цим Законом порядку або відповідно до міжнародних договорів України.

Правова охорона географічного зазначення діє безстроково, за винятком випадків дострокового припинення дії реєстрації географічного зазначення, передбачених статтею 21 цього Закону.

2. Обсяг правової охорони географічного зазначення визначається характеристиками товару і межами географічного місця його походження, зазначеними у Реєстрі.

Стаття 7. Умови надання правової охорони

1. Правова охорона надається географічному зазначенню, якщо заявлене найменування відповідає вимогам абзацу четвертого статті 1 цього Закону і на нього не поширюються встановлені цим Законом підстави для відмови в наданні правової охорони.

2. Правова охорона надається географічному зазначенню як назві місця походження товару, якщо заявлене найменування відповідає вимогам абзацу десятого статті 1 цього Закону і на нього не поширюються встановлені цим Законом підстави для відмови в наданні правової охорони.

Незалежно від умов, передбачених абзацом десятим статті 1 цього Закону, назва географічного місця вважається назвою місця походження товару в разі, коли сировина для виробництва товару походить з іншого географічного місця, ніж географічне місце виробництва товару, якщо географічне місце виробництва (видобування) сировини визначене, існують спеціальні умови виробництва такої сировини та встановлено контроль за їх дотриманням.

Для цілей цієї частини сировиною можуть вважатися лише живі тварини, м'ясо та молоко.

3. Правова охорона надається географічному зазначенню, яке повністю або частково омонімічне із зареєстрованим в Україні географічним зазначенням, за умови добросовісного місцевого і традиційного використання та якщо таке використання виключає можливість сплутування та введення в оману споживачів щодо дійсного походження товару.

Омонімічне географічне зазначення може бути зареєстроване за наявності під час використання відмінності між цим зазначенням та раніше зареєстрованим географічним зазначенням без надання переваги одному із виробників товару та за умови уникнення можливості введення споживача в оману.

Не реєструється омонімічне зазначення, яке правильно вказує на географічне місце виробництва товару, але створює у споживачів помилкове уявлення про те, що товар вироблено в іншому географічному місці»;

5) у частині першій статті 8:

пункт «б» виключити;

пункт «в» викласти в такій редакції:

«в) є назвою, що стала видовою»;

пункт «г» виключити;

пункт «д» викласти в такій редакції:

«д) включає або відтворює назву сорту рослин чи породи тварин, що може вводити в оману споживачів щодо дійсного походження товару. Цей пункт не застосовується у разі, якщо:

товар містить або походить від відповідного сорту рослин або породи тварин;

споживачі не вводяться в оману;

використання назви сорту рослин або породи тварин є добросовісним;

виробництво та продаж товару поширилися за межі його географічного місця походження до дати подання заявки на реєстрацію географічного зазначення»;

у пункті «е» слова «із знаком для товарів і послуг, права на який», «цього знака» та «ідентичності» замінити відповідно словами «з торговельною маркою, права на яку», «цієї торговельної марки» та «справжності»;

б) статтю 9 викласти в такій редакції:

«Стаття 9. Право на реєстрацію географічного зазначення

1. Право на державну реєстрацію географічного зазначення має об'єднання осіб, які в зазначеному географічному місці виробляють товар та/або видобувають, та/або переробляють сировину для товару, особлива якість, репутація чи інші характеристики якого зумовлені цим географічним місцем.

При цьому об'єднання осіб означає будь-яку сукупність осіб незалежно від її організаційно-правової форми або складу.

Одна фізична або юридична особа має право на реєстрацію географічного зазначення у разі, якщо:

вона є єдиним виробником, який у цьому географічному місці виробляє товар та/або видобуває, та/або переробляє сировину для товару та бажає подати заявку на реєстрацію географічного зазначення;

географічна територія, на якій здійснюється виробництво (видобування) та/або переробка, та/або приготування товару, має характеристики, які істотно відрізняються від прилеглих територій, або характеристики товару відрізняються від товарів, вироблених на прилеглих територіях»;

7) доповнити статтю 9¹ такого змісту:

«Стаття 9¹. Специфікація товару

1. Для реєстрації географічного зазначення товар, для якого заявляється це зазначення, повинен відповідати специфікації товару, погодженій спеціально уповноваженим органом.

2. Специфікація товару повинна містити такі відомості:

а) найменування, яке заявляється на реєстрацію як назва місця походження товару або географічне зазначення, у формі та мовою, що використовуються під час продажу товару, або мовою, яка історично використовувалася для маркування товару на відповідній географічній території;

б) назву та опис товару, в тому числі, якщо це доречно, відомості про сировину та основні характеристики товару (фізичні, хімічні, мікробіологічні або органолептичні характеристики товару тощо);

в) межі географічного місця, де виробляється товар, і, якщо це доречно, територію виробництва сировини, якщо вона є більшою за територію виробництва товару або іншою, ніж така територія;

г) опис способів виробництва товару, в тому числі специфічних умов і незмінних місцевих способів виробництва товару в разі їх існування, а також інформацію про

пакування, якщо заявник вирішить та обґрунтує, що пакування товару має здійснюватися саме у визначеному географічному місці з метою збереження якості чи гарантування справжності товару, чи забезпечення контролю»;

г) відомості про взаємозв'язок особливої якості або інших характеристик товару з географічним середовищем, зазначеним в абзаці десятому статті 1 цього Закону, або про взаємозв'язок особливої якості, репутації або інших характеристик товару з його географічним місцем походження, зазначеним в абзаці четвертому статті 1 цього Закону;

д) особливі правила маркування товару (за наявності).

3. Особливі вимоги щодо специфікацій для сільськогосподарської продукції (сільськогосподарських товарів), харчових продуктів, вин, ароматизованих винних продуктів, спиртних напоїв можуть визначатися іншими законами. Вимоги до специфікацій та до процедури їх погодження затверджуються спеціально уповноваженими органами»;

8) у статті 10: частину першу викласти в такій редакції:

«1. Заявка подається до Установи особою чи об'єднанням осіб, які мають право на реєстрацію географічного зазначення згідно із статтею 9 цього Закону.

Заявка може подаватися у паперовій або електронній формі. Спосіб подання заявки обирає заявник.

За заявками, поданими в електронній формі, здійснюється електронне діловодство відповідно до законодавства у сфері електронних документів та електронного документообігу, цього Закону та правил, встановлених на їх основі центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності. Заявки в електронній формі подаються за умови ідентифікації заявника (представника у справах інтелектуальної власності чи іншої довіреної особи заявника) з використанням кваліфікованого цифрового підпису»;

у частині третій слова «(патентного повіреного)» виключити;

частину четверту викласти в такій редакції:

«4. Заявка складається українською мовою та повинна містити:

а) заяву про реєстрацію географічного зазначення (назви місця походження товару), в якій необхідно вказати заявника (заявників), його адресу та спеціально уповноважені органи, які перевіряють відповідність товару специфікації товару;

б) специфікацію товару, зазначену в статті 9¹ цього Закону;

в) документ, в якому викладені:

основні положення специфікації товару: заявлене найменування, опис товару, в тому числі, якщо це доречно, особливі правила пакування та маркування товару, а також стислий опис меж географічного місця, де виробляється та/або переробляється товар;

опис взаємозв'язку товару з географічним середовищем чи географічним місцем походження товару, визначеними відповідно абзацами четвертим та десятим статті 1 цього Закону, в тому числі особливі положення опису товару або способів його виробництва, що підтверджують такий взаємозв'язок»;

частину п'яту виключити;

частину шосту викласти в такій редакції:

«6. Іноземні особи та особи без громадянства разом із заявкою замість зазначеної у пункті «б» частини четвертої цієї статті специфікації товару подають документи, які підтверджують правову охорону заявленого географічного зазначення у відповідній іноземній державі або набуття прав на таке зазначення на підставі добросовісного використання, якщо це передбачено законодавством відповідної іноземної держави. Такі документи мають відповідати вимогам до відомостей специфікації, передбаченим частиною другою статті 9¹ цього Закону.

Передбачені цією частиною документи можуть бути подані іноземною мовою, а переклад їх українською мовою повинен надійти до Установи не пізніше двох місяців від дати подання заявки»;

частини шостою змінити трьома новими частинами такого змісту:

«7. Складення і подання заявки здійснюється відповідно до правил, встановлених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності.

8. За подання заявки сплачується збір. Зазначений збір сплачується до спливу двох місяців від дати подання заявки. Цей

строк продовжується, але не більше ніж на шість місяців, якщо до його спливу буде подано відповідне клопотання та сплачено збір за його подання.

9. Датою подання заявки є дата одержання Установою заяви про реєстрацію географічного зазначення за умови наявності усіх відомостей та документів, передбачених частинами четвертою та шостою цієї статті»;

9) статтю 11 викласти в такій редакції: «Стаття 11. Експертиза заявки

1. Експертиза заявки має статус науково-технічної експертизи і проводиться закладом експертизи відповідно до цього Закону та правил, встановлених на його основі центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності.

Заклад експертизи здійснює інформаційну діяльність, необхідну для проведення експертизи заявок, і є центром міжнародного обміну відомостями відповідно до Конвенції про міжнародний обмін виданнями, прийнятої 3 грудня 1958 року Генеральною конференцією Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури.

2. Кінцеві результати експертизи заявки, що не вважається відкликаною або не відкликана, відображаються в обґрунтованому висновку експертизи за заявкою, що набирає чинності після затвердження його Установою. На підставі такого висновку Установа приймає рішення про реєстрацію географічного зазначення або про відмову в реєстрації географічного зазначення. Рішення Установи надсилається заявнику.

Заявник має право протягом місяця з дати одержання ним рішення Установи затребувати копії матеріалів, що протиставлені заявці. Такі копії надсилаються заявнику протягом місяця з дня надходження запиту.

3. Заявник має право особисто або через свого представника брати участь у встановленому порядку в розгляді питань, що виникають під час проведення експертизи.

4. Заявник має право вносити до заявки виправлення помилок та зміни свого найменування і своєї адреси, адреси для листування, імені та адреси свого представника, а також зміни, пов'язані з уточненням опису товару або меж географічного місця походження товару.

Зміни, пов'язані з уточненням опису товару або меж географічного місця походження товару, не повинні належати до істотних характеристик товару або змінювати межі географічного місця.

Виправлення та зміни враховуються, якщо вони одержані закладом експертизи не пізніше одержання ним документа про сплату державного мита за державну реєстрацію географічного зазначення.

За подання заяви про виправлення помилки або про внесення будь-якої із зазначених змін сплачується збір, за умови що помилка не є очевидною чи технічною, а зміна виникла через залежні від подання заяви обставини.

5. Заклад експертизи може вимагати від заявника надання додаткових матеріалів у разі, якщо без них проведення експертизи неможливе або якщо виникли обґрунтовані сумніви щодо достовірності будь-яких відомостей чи елементів, які містяться в матеріалах заявки.

Додаткові матеріали мають бути подані заявником протягом двох місяців з дати одержання ним повідомлення чи висновку закладу експертизи або копій матеріалів, що протиставлені заявці. Якщо заявник не подасть додаткові матеріали у встановлений строк, заявка вважається відкликаною, про що йому надсилається повідомлення.

Строк подання додаткових матеріалів продовжується, але не більш як на шість місяців, якщо до його спливу подано відповідне клопотання та сплачено збір за його подання.

Якщо, незважаючи на вжиття заявником належних заходів, строк подання додаткових матеріалів пропущено, права заявника щодо заявки відновлюються у разі, якщо протягом шести місяців після спливу зазначеного строку буде подано відповідне клопотання разом з додатковими матеріалами та сплачено збір за його подання.

6. Будь-яка особа протягом трьох місяців з дати публікації в Бюлетені відомостей про заявку та специфікації товару, визначеної у статті 9¹ цього Закону, або відомостей із документа, визначеного частиною шостою статті 10 цього Закону, може подати до закладу експертизи мотивоване заперечення щодо невідповідності заявленого географічного зазначення умовам надання правової охорони, визначених статтями 7 і 8 цього Закону, або щодо невідповідності вимогам статті 9 цього Закону.

За подання заперечення сплачується збір.

Вимоги до заперечення визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної влас-

ності. Заперечення подається разом з його копією.

Заклад експертизи надсилає копію заперечення заявнику.

Заявник вправі інформувати заклад експертизи про своє ставлення до заперечення протягом двох місяців з дати його одержання. Він може спростувати заперечення і залишити заявку без змін, внести до заявки зміни або відкликати її.

Протягом двох місяців з дати отримання заперечення заклад експертизи запрошує особу, яка подала заперечення, та заявника для відповідних консультацій розумної тривалості, але не більше трьох місяців.

Особа, яка подала заперечення, та заявник починають такі консультації невідкладно. Вони надають одне одному релевантну інформацію для оцінки відповідності заявки на реєстрацію умовам, визначених статтями 7, 8, 10 цього Закону, або відповідності специфікації товару вимогам статті 9¹ цього Закону. Якщо згоди не досягнуто, відповідна інформація подається також до закладу експертизи.

У будь-який момент протягом тримісячного строку для консультацій заклад експертизи може запитом заявника продовжити консультації додатково на строк до трьох місяців.

7. Під час проведення експертизи:

а) встановлюється дата подання заявки на підставі частини дев'ятої статті 10 цього Закону;

б) заявка перевіряється на відповідність формальним вимогам статей 9 і 10 цього Закону та правилам, встановленим центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності;

в) перевіряється сплачений збір за подання заявки на відповідність встановленим вимогам;

г) перевіряється відповідність заявленого найменування умовам надання правової охорони, визначених статтями 7 і 8 цього Закону.

8. За наявності усіх відомостей і документів заявки, передбачених частинами четвертою — шостою статті 10 цього Закону, та сплати збору за подання заявки заявнику надсилається повідомлення про встановлену дату подання заявки.

9. У разі відсутності будь-яких матеріалів із заявки, передбачених частинами четвертою — шостою статті 10 цього Закону, заявнику негайно надсилається повідомлення про це.

Якщо затребувані матеріали будуть подані заявником протягом двох місяців з дати одержання ним повідомлення закладу експертизи, датою подання заявки вважається дата одержання закладом експертизи останнього із затребуваних матеріалів. В іншому разі заявка вважається неподаною, про що заявнику надсилається повідомлення.

10. У разі порушення вимог частини восьмої статті 10 цього Закону заявка вважається відкликаною, про що заявнику надсилається повідомлення.

11. У разі відповідності заявки вимогам статті 10 цього Закону та правилам, встановленим на його основі центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності, та відповідності сплаченого збору за подання заявки встановленим вимогам заявнику надсилається повідомлення про це та здійснюється публікація в Бюлетені відомостей про заявку та специфікації товару, визначеної статтею 9¹ цього Закону, або відповідних відомостей із документа, визначеного частиною шостою статті 10 цього Закону.

Після публікації відомостей про заявку та специфікації товару, визначеної статтею 9¹ цього Закону, або відповідних відомостей із документа, визначеного частиною шостою статті 10 цього Закону, будь-яка особа має право ознайомитися з матеріалами заявки в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності. Та ознайомлення з матеріалами заявки сплачується збір.

12. У разі невідповідності заявки вимогам статті 10 цього Закону та правилам, встановленим на його основі центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності, чи сплаченого збору за подання заявки встановленим вимогам заявнику надсилається повідомлення з пропозиціями щодо усунення недоліків.

Усунення зазначених у повідомленні недоліків проводиться у строк та в порядку, встановлені частиною п'ятою цієї статті для додаткових матеріалів.

13. Заперечення, подані відповідно до частини шостої цієї статті, розглядаються під час перевірки відповідності заявленого географічного зазначення умовам надання правової охорони, визначених статтями 7 і 8 цього Закону.

Подане заперечення розглядається в межах мотивів, викладених у ньому, та з урахуванням відповіді заявника, якщо вона надана у встановлений строк.

Заперечення проти заявки задовольняється лише у разі, якщо воно:

доводить невідповідність заявленого географічного зазначення умовам надання правової охорони, визначених статтями 7 і 8 цього Закону, або не відповідає умовам, передбаченим статтею 9 цього Закону;

доводить, що реєстрація заявленого географічного зазначення завдасть шкоди зареєстрованому частково або повністю омонімічному географічному зазначенню чи торговельній марці або існуванню товарів, що добросовісно вводяться в цивільний оборот не менш як протягом п'яти років до дати публікації зазначеної у статті 9¹ цього Закону специфікації товару;

містить докази того, що заявлене географічне зазначення є назвою, що стала видовою.

Результати розгляду заперечення відображаються у висновку експертизи за заявкою. Копія рішення Установи, прийнятого на підставі такого висновку, надсилається подавцю заперечення.

14. У разі відсутності заперечень або визнання їх необґрунтованими та відповідності заявленого географічного зазначення умовам, визначених статтями 7 і 8 цього Закону, і дотримання умов статті 9 цього Закону на підставі висновку експертизи Установа приймає рішення про реєстрацію географічного зазначення.

15. Якщо за результатами експертизи, проведеної з урахуванням заперечення (за наявності), встановлено, що заявлене географічне зазначення не відповідає умовам надання правової охорони, визначених статтями 7 або 8 цього Закону, або заявка подана особою, яка не має права на реєстрацію географічного зазначення згідно із статтею 9 цього Закону, заклад експертизи надсилає заявнику про це обґрунтований попередній висновок з пропозицією надати мотивовану відповідь щодо підстав відмови у наданні правової охорони заявленому географічному зазначенню.

Відповідь заявника надається у строк та в порядку, встановлені частиною п'ятою цієї статті для додаткових матеріалів, та береться до уваги під час підготовки висновку експертизи за заявкою»;

10) у статті 12 слово «дня» замінити словом «дати»;

11) у статті 13:

у частині першій:

абзац перший після слів «рішення Установи» доповнити словами і цифрами «чи копій матеріалів, затребуваних відповідно до частини другої статті 11 цього Закону»;

доповнити абзацом другим такого змісту:

«Подавець заперечення, який відповідно до частини тринадцятої статті 11 цього Закону одержав копію рішення Установи, може оскаржити відповідне рішення Установи до Апеляційної палати протягом двох місяців з дати одержання його копії»;

частину другу виключити;

частину третю викласти в такій редакції:

«3. Право заявника оскаржити рішення Установи до Апеляційної палати втрачається у разі сплати ним державного мита за реєстрацію географічного зазначення»;

у частині четвертій:

у першому реченні слова «центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності» замінити словом «Установою»;

у третьому реченні слово «заявнику» замінити словами «особі, яка його подала»;

у частині п'ятій:

в абзаці першому слова «документа про сплату» замінити словом «сплати»;

доповнити абзацом другим такого змісту:

«Якщо заперечення проти рішення Установи за заявкою подано особою, яка подавала заперечення відповідно до частини шостої статті 11 цього Закону, заявнику негайно надсилається повідомлення про одержання такого заперечення та його копія. Заявник має право подати до Апеляційної палати обґрунтовану відповідь на заперечення протягом двох місяців з дати одержання його копії та брати участь у його розгляді»;

у першому реченні частини шостої слова «документа про сплату» та «викладених заявником у запереченні та під час його розгляду» замінити відповідно словами «сплати» та «викладених у запереченні та під час його розгляду, а також з урахуванням відповіді заявника, якщо вона надійшла у встановлений строк»;

у частині сьомій:

після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

«У разі оскарження рішення Установи особою, яка подавала заперечення відповідно до частини шостої статті 11 цього Закону, такій особі надсилається копія рішення Апеляційної палати».

У зв'язку з цим абзац другий вважати абзацом третім;

абзац третій викласти в такій редакції:

«У разі задоволення заперечення з при-

чин порушення порядку проведення експертизи збір за подання заперечення підлягає поверненню, а заявка повертається до закладу експертизи для проведення повторної експертизи»;

частину восьму виключити;

у частині дев'ятій слова «Заявник може» замінити словами «Особи, які подали заперечення відповідно до цієї статті, можуть»;

доповнити частиною десятою такого змісту:

«10. Рішення Апеляційної палати набігають чинності з дати затвердження наказом Установи та підлягають оприлюдненню в повному обсязі на офіційному веб-сайті Установи»;

12) статті 14 і 15 викласти в такій редакції:

«Стаття 14. Реєстрація географічного зазначення

1. На підставі рішення про реєстрацію географічного зазначення та за наявності документа про сплату державного мита за реєстрацію і сплати збору за публікацію про реєстрацію Установа здійснює державну реєстрацію географічного зазначення, для чого вносить до Реєстру відомості, визначені центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності. Порядок ведення Реєстру і склад відомостей, що містяться в Реєстрі, визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності.

Зазначені мито та збір сплачуються після надходження до заявника рішення про реєстрацію географічного зазначення.

Якщо протягом трьох місяців з дати надходження до заявника рішення про реєстрацію географічного зазначення документ про сплату державного мита за реєстрацію і збір за публікацію про реєстрацію в розмірі та у порядку, визначених законодавством, до закладу експертизи не надійшли, державна реєстрація географічного зазначення не проводиться, а заявка вважається відкликаною.

Строк надходження документа про сплату державного мита за реєстрацію та сплати збору за публікацію про реєстрацію продовжується, але не більш як на шість місяців, якщо до його спливу подано відповідне клопотання та сплачено збір за його подання.

Якщо, незважаючи на вжиття заявником належних заходів, строк надходження документа про сплату державного мита за реєстрацію та сплати збору за публікацію про реєстрацію пропущено, права заявника щодо заявки відновлюються, якщо протягом шести місяців після спливу цього строку буде подано відповідне клопотання разом з документом про сплату державного мита за реєстрацію та сплачено збір за публікацію про реєстрацію, а також сплачено збір за подання клопотання.

Якщо рішення про реєстрацію географічного зазначення прийнято за заявкою, щодо якої було подано заперечення відповідно до частини шостої статті 11 цього Закону, перебіг строку надходження документа про сплату державного мита за реєстрацію та збору за публікацію про реєстрацію зупиняється до спливу встановленого абзацом другим частини першої статті 13 цього Закону строку для оскарження такого рішення подавцем заперечення.

2. Після внесення до Реєстру відомостей про реєстрацію географічного зазначення будь-яка особа має право ознайомитися з ними у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності, та одержати відповідно до свого клопотання виписку з Реєстру щодо відомостей про географічне зазначення, за умови сплати збору за подання такого клопотання.

3. Помилки у внесених до Реєстру відомостях виправляються за ініціативою осіб, зазначених у Реєстрі, або Установи.

До Реєстру за ініціативою особи, зазначеної у Реєстрі, можуть бути внесені зміни імені (найменування) та адреси, адреси для листування, імені та адреси представника.

4. Після внесення до Реєстру відомостей про реєстрацію географічного зазначення заінтересовані особи або об'єднання осіб, які відповідають вимогам статті 9 цього Закону, можуть вносити зміни до специфікації товару після погодження зміненої специфікації спеціально уповноваженим органом.

Такі зміни можуть стосуватися способів виробництва товару з урахуванням науково-технічного прогресу або перегляду меж географічного місця, зазначеного в пункті «в» частини другої статті 9¹ цього Закону.

У заяві про внесення змін до специфікації товару зазначаються відповідні зміни та обґрунтування необхідності їх внесення.

Якщо зміни до специфікації товару потребують внесення однієї або кількох

змін до відомостей Реєстру, заява про внесення змін розглядається у порядку, встановленому частинами одинадцятою і тринадцятою — п'ятнадцятою статті 11 цього Закону.

Якщо зміни до специфікації товару незначні та не потребують внесення відповідних змін до відомостей Реєстру, такі зміни вносяться Установою без застосування порядку, встановленого частинами одинадцятою і тринадцятою — п'ятнадцятою статті 11 цього Закону. У разі підтвердження таких змін спеціально уповноваженим органом або якщо географічне зазначення знаходиться на території іноземної держави подається офіційна довідка про внесення відповідних змін у цій державі.

Зміни вважаються незначними, якщо вони:

не належать до істотних характеристик товару;

не змінюють взаємозв'язок між якістю або іншими характеристиками товару та географічним середовищем;

не змінюють географічного зазначення чи його частини;

не змінюють межі географічного місця;

не спричиняють посилення обмежень у торгівлі товаром або його сировиною.

Якщо зміни стосуються тимчасових змін до специфікації товару, які виникають внаслідок застосування державними органами обов'язкових санітарних або фітосанітарних заходів, такі зміни вносяться Установою без застосування порядку, встановленого частинами одинадцятою і тринадцятою — п'ятнадцятою статті 11 цього Закону.

За подання заяви про виправлення помилки або про внесення будь-якої із зазначених змін сплачується збір, за умови що помилка не є очевидною чи технічною, а зміна виникла через залежні від подання заяви обставини.

Відомості про зміни, внесені до Реєстру та/або специфікації товару, публікуються в Бюлетені.

5. Будь-яка фізична чи юридична особа, яка відповідає умовам, передбаченим статтею 9 цього Закону, та бажає, щоб відомості про неї як особу, яка має право використовувати зареєстроване географічне зазначення та інші права, встановлені статтею 17 цього Закону, були додатково внесені до Реєстру, може подати до Установи відповідну заяву разом з документом спеціально уповноваженого органу, який підтверджує, що ця особа виробляє товар у географічному місці, зазначеному в Реєстрі, а характеристики товару відповідають специфікації товару або документу, передбаченому частиною шостою статті 10 цього Закону.

За подання заяви про внесення до Реєстру відомостей про особу, яка має право використовувати зареєстроване географічне зазначення, сплачується збір.

Заява розглядається у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності.

У разі дотримання умов, передбачених статтею 9 цього Закону, заява про внесення до Реєстру відомостей про особу, яка має право використовувати зареєстроване географічне зазначення, задовольняється та до Реєстру вносяться відповідні відомості, про що здійснюється публікація в Бюлетені. В іншому разі подавцю заяви відмовляється в задоволенні заяви.

До Реєстру можуть бути внесені відомості про географічне зазначення, які охороняються в Україні на підставі міжнародних договорів України.

Стаття 15. Публікація про державну реєстрацію

1. Одночасно з державною реєстрацією географічного зазначення здійснюється публікація в Бюлетені відомостей про державну реєстрацію географічного зазначення з посиланням на публікацію специфікації товару або відомостей з документа, передбаченого частиною шостою статті 10 цього Закону, здійснену відповідно до частини одинадцятої статті 11 цього Закону;

13) статтю 16 після слова «його» доповнити словом «державної»;

14) статтю 17 викласти в такій редакції:

«Стаття 17. Права, що впливають із реєстрації географічного зазначення

1. Права, що впливають із реєстрації географічного зазначення, діють з дати реєстрації географічного зазначення.

2. Реєстрація географічного зазначення надає право особам, зазначеним у статті 9 цього Закону:

а) використовувати географічне зазначення;

б) вживати заходів щодо заборони використання географічного зазначення особами, які не мають на це право;

в) провадити діяльність із забезпечення відповідності товару, для якого зареєстровано географічне зазначення, специфікації товару, погодженій спеціально уповноваженим органом, або документу,

визначеному частиною шостою статті 10 цього Закону;

г) поширювати інформацію та провадити іншу діяльність, спрямовану на повідомлення споживачам про особливі якості товару, для якого зареєстровано географічне зазначення;

г) інші права, визначені законодавством про правову охорону географічних зазначень.

3. Використанням зареєстрованого географічного зазначення визнається:

а) нанесення його на товар або на етикетку;

б) нанесення його на упаковку товару, застосування в рекламі;

в) запис на бланках, рахунках та інших документах, що супроводжують товар.

4. Зареєстроване географічне зазначення захищається від таких дій, якщо інше не передбачено цим Законом:

а) будь-яке пряме чи опосередковане комерційне використання зареєстрованого географічного зазначення для товару, який не охоплюється реєстрацією географічного зазначення і є подібним до товару, для якого зареєстровано географічне зазначення, або якщо таке використання призводить до зловживання репутацією географічного зазначення, у тому числі якщо такий товар використовується як складова іншого товару;

б) будь-яке неправомірне використання або імітація, або інше втілення зареєстрованого географічного зазначення, навіть якщо зазначається справжнє місце походження товару або якщо зареєстроване зазначення перекладається, викладається у транскрипції або транслітерації чи супроводжується словами «стиль», «тип», «спосіб», «який вироблений у», «імітація», «смак», «подібний» тощо, у тому числі якщо такий товар використовується як складова іншого товару;

в) будь-яке інше хибне або таке, що може ввести в оману щодо джерела походження, сутності або істотних якостей товару, використання географічного зазначення на внутрішньому або зовнішньому упакованні, рекламних матеріалах або документах, що стосуються відповідного товару, а також упакування товару в тару, яка може викликати хибне уявлення щодо його походження;

г) будь-яке інше використання, яке може ввести в оману споживача щодо дійсного походження товару.

3. Ураховуванням інтересів зацікавлених виробників і з метою запобігання введенню в оману споживачів щодо сутності товару, географічного місця походження товару або його меж зареєстровані омонімічні географічні зазначення використовуються відповідно до спільно визначених зацікавленими виробниками практичних умов використання, відповідно до яких такі географічні зазначення відрізняються одне від одного.

Якщо зареєстроване географічне зазначення міститься у заяві на видачу свідоцтва України на торговельну марку (знак для товарів і послуг) або у відповідному свідоцтві, це є підставою для відмови в наданні правової охорони торговельній марці (знаку для товарів і послуг) або підставою для визнання відповідного свідоцтва недійсним у порядку, передбаченому законодавством.

Заходи щодо захисту зареєстрованого географічного зазначення вживаються органами державної влади у межах їхньої компетенції, а також особами, які мають право використовувати зареєстроване географічне зазначення.

5. Особи, які мають право використовувати зареєстроване географічне зазначення, не мають права забороняти іншим особам:

а) використовувати географічне зазначення для товару, введеного із таким зазначенням у вільний оборот особою, яка має право використовувати зареєстроване географічне зазначення;

б) добросовісне використання ними своїх імен чи адрес;

в) добросовісне використання назви сорту рослин чи породи тварин;

г) використовувати незареєстроване омонімічне географічне зазначення;

протягом п'яти років з дати, наступної за датою реєстрації географічного зазначення, якщо було подано заперечення відповідно до частини шостої статті 11 цього Закону, в якому зазначено про проблему, яка виникає у зв'язку з ідентичністю географічних зазначень, та якщо така реєстрація може спричинити ризик існування товару, який безперервно і добросовісно вводився в цивільний оборот не менш як протягом п'яти років до дати публікації специфікації товару, здійсненої відповідно до частини одинадцятої статті 11 цього Закону;

протягом п'ятнадцяти років з дати, наступної за датою реєстрації географічного зазначення, якщо було подано заперечення відповідно до частини шостої статті 11 цього Закону, в якому зазначено про проблему, що виникає у зв'язку з ідентичністю географічних зазначень, та якщо омонімічне найменування викорис-

товувалося безперервно і добросовісно не менш як протягом двадцяти п'яти років до дати подання заявки на реєстрацію відповідного географічного зазначення, а також існують докази того, що ціллію такого використання не було отримання прибутку за рахунок репутації зареєстрованого географічного зазначення і що споживач не був або не міг бути введений в оману щодо дійсного походження товару.

Використання незареєстрованого географічного зазначення дозволяється виключно у разі, якщо назва країни походження чітко і помітно зазначена на етикетці;

г) використовувати торговельну марку, яка була добросовісно зареєстрована чи заявлена на реєстрацію в Україні на ім'я іншої особи для таких самих або споріднених з ними товарів і послуг до дати подання заявки на реєстрацію цього географічного зазначення, навіть якщо таке використання підпадає під один із випадків, передбачених пунктами «а»-«г» частини четвертої цієї статті.

6. Особи, які мають право використовувати зареєстроване географічне зазначення, мають право наносити поряд із географічним зазначенням попереджувальне маркування для інформації про те, що це зазначення зареєстровано в Україні.

Для попереджувального маркування назви місця походження товару застосовується обведена овалом аббревіатура «НМП». Замість цього маркування або разом із ним може наноситися текст: «Зареєстрована в Україні назва місця походження товару».

Для попереджувального маркування географічного зазначення застосовується обведена овалом аббревіатура «ГЗ». Замість цього маркування або разом із ним може наноситися текст: «Зареєстроване в Україні географічне зазначення».

7. Особи, які мають право використовувати зареєстроване географічне зазначення, не можуть:

а) видавати ліцензію на використання географічного зазначення;

б) забороняти (перешкоджати) спеціально уповноваженим органам здійснювати контроль за наявністю в товарі особливих якостей та інших характеристик, на підставі яких зареєстровано географічне зазначення;

в) забороняти іншим особам, визначеним статтею 9 цього Закону, здійснювати права, встановлені цією статтею.

8. Спеціально уповноважені органи мають право здійснювати контроль за наявністю в товарі особливих якостей та інших характеристик, відомості про які внесено до Реєстру.

Такий контроль включає: перевірку товару на відповідність специфікації товару, передбаченій статтею 91 цього Закону, або документу, передбаченому частиною шостою статті 10 цього Закону;

відстежування використання зареєстрованих географічних зазначень на товарах, введених у цивільний оборот, з метою недопущення випадків, передбачених частиною четвертою статті 17 цього Закону.

Законодавством про правову охорону географічних зазначень можуть бути передбачені інші заходи контролю;

15) статтю 18 виключити;

16) у статті 20:

у назві слово «недійсними» замінити словом «недійсною»;

у частині першій:

в абзаці першому слова і цифру «у разі його невідповідності умовам надання правової охорони, передбаченим статтею 7» замінити словами і цифрами «якщо вона здійснена з порушенням умов, визначених статтями 7-9»;

абзац другий викласти в такій редакції: «Визнана недійсною реєстрація географічного зазначення вважається такою, що не набрала чинності, з дати його реєстрації»;

частину другу викласти в такій редакції:

«2. При визнанні реєстрації географічного зазначення недійсною Установа повідомляє про це у Бюлетені»;

17) у статті 21:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. Дія реєстрації географічного зазначення може бути припинена судом у разі, якщо:

а) спеціально уповноваженим органом встановлено, що внаслідок зміни або втрати особливих природних та/або людського факторів, характерних для визначеної абзацами четвертим і десятим статті 1 цього Закону географічної території, стало неможливим виробляти товари, які відповідають специфікації товару або документу, передбаченому частиною шостою статті 10 цього Закону;

б) географічне зазначення не використовується протягом семи років з дати публікації відомостей про реєстрацію географічного зазначення або з іншої дати після такої публікації. Таке припинення здійснюється за заявою будь-якої заінтересованої особи»;

частину другу доповнити словами «або на підставі міжнародного договору України»;

частину третю виключити;

18) статтю 22 виключити;

19) у назві розділу VI слова «на використання зазначення походження товару» замінити словами «що випливають з реєстрації географічного зазначення»;

20) статтю 23 викласти в такій редакції: «Стаття 23. Порушення прав, що випливають з реєстрації географічного зазначення

1. Будь-яке посягання на права, що випливають з реєстрації географічного зазначення, передбачені статтею 17 цього Закону, тягне за собою відповідальність згідно із законом.

2. На вимогу будь-якої особи, яка має право використовувати географічне зазначення, або органу державної влади таке порушення повинно бути припинене, а порушник зобов'язаний відшкодувати заподіяну шкоду»;

21) в абзаці п'ятому частини другої статті 25 слова «власника свідоцтва про реєстрацію права на використання кваліфікованого зазначення походження товару» замінити словами «що випливають з реєстрації географічного зазначення»;

22) у статті 26:

у частині першій слова «видачу свідоцтв» замінити словами «реєстрацію географічного зазначення»;

частину другу викласти в такій редакції:

«Кошти, одержані від сплати державного мита за реєстрацію географічного зазначення, зараховуються до бюджетів у порядку, встановленому Бюджетним кодексом України»;

23) у тексті Закону слова «кваліфіковане зазначення походження товару», «зазначення походження товарів та/або права на їх використання», «кваліфіковане зазначення походження та/або право на використання вже зареєстрованого кваліфікованого зазначення походження товару», «кваліфіковане зазначення походження та/або право на його використання», «кваліфіковане зазначення походження товару та/або право на використання кваліфікованого зазначення походження товару», «кваліфіковане зазначення походження та/або право на використання за реєстрованого кваліфікованого зазначення походження товару та/або право на використання цього зазначення», «кваліфіковане зазначення походження та/або право на його використання» в усіх відмінках і числах замінити словами «географічне зазначення» у відповідному відмінку і числі.

4. Абзац одинадцятий підпункту «у» пункту 6 статті 3 Декрету Кабінету Міністрів України від 21 січня 1993 року № 7-93 «Про державне мито» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 13, ст. 113 із наступними змінами) викласти в такій редакції:

«за реєстрацію географічного зазначення».

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2020 року, крім пункту 5 цього розділу, який набирає чинності з дня опублікування цього Закону.

2. До приведення нормативно-правових актів, прийнятих до набрання чинності цим Законом, у відповідність із цим Законом вони діють у частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Експертиза заявок на реєстрацію кваліфікованого зазначення походження товару та/або права на використання зареєстрованого кваліфікованого зазначення походження товару, одержаних Установою до набрання чинності цим Законом, що не завершена на момент набрання чинності цим Законом, проводиться у порядку, встановленому цим Законом.

4. Свідоцтва, видані за заявками, одержаними Установою до набрання чинності цим Законом, є чинними.

5. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ.

м. Київ,

20 вересня 2019 року.

№ 123-IX.

«Голос України» офіційно

оприлюднює закони та інші акти

Верховної Ради.